

Ellinger: Der er jo ingen, der tager Plads i denne Sal, uden at han først har deltaget i en Række Møder og talt paa en Mængde Talerstole, og jeg synes derfor, at det i denne Forsamling er et mærkeligt Argument imod Talerstolen, at den skulde forhindre nogen i at sige, hvad der ligger ham paa Sinde. Det er der ingen, der rigtig tror paa.

Jeg vil dernæst sige til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), at en Talers Stemme uvilkkaarligt naar længere ud i Rummet og derfor høres bedre, naar han staar paa en Plads, der er hævet op over Gulvet, op over Tilhørernes Niveau, end naar dette ikke er Tilfældet. Jeg gør denne Bemærkning i Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om visse Folks svage Stemme. En svag Stemme naar netop længere ud, naar den kommer fra en Talerstol, saaledes at den Gene, jeg mente der var ved, at forskellige Medlemmers Stemme var svag, derved kunde undgaas.

Ordføreren (Eiffersøe): Som forudset har der været Enighed med Hensyn til Indstillingens Punkt 2. Imod Punkt 1, Talerstolen, er der derimod fremkommet forskellige Indvendinger. Disse er allerede imødegaaede af to ærede Talere, nemlig det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg). Der er derfor ikke synderlig Anledning for mig til at imødegaa dem yderligere, saa meget mindre som jeg ikke synes, de paakræver særlig megen Imødegaaelse. Jeg skal dog fremføre nogle Bemærkninger, idet jeg lige som før skal holde mig til de praktiske Argumenter.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) var jo ikke nogen ubetinget Modstander af Forslaget. Det ærede Medlem lagde særlig Vægt paa Traditionen og paa Hensynet til vor Jævnhed. Hvad Traditionen angaar, synes jeg, at man lige saa lidt i dette Tilfælde som i andre skal lade den være en Hindring for en jævn og naturlig Udvikling. Hensynet til Jævnheden forstaar jeg ikke rigtig. Jeg ser ikke, hvad det har med Jævnhed at gøre, at en Taler er anbragt paa Gulvet, maaske paa en meget uheldig Plads fremfor paa et Sted, der ligger gunstigt for Tilhørerne og Forsamlingen og hævet omkring $\frac{1}{3}$ Meter — efter det gamle Maal 14 Tommer — over Gulvet. — Det synes, som om Ordet „Talerstol“ virker særlig irriterende paa

ærede Medlemmer. Det er næsten, som om nogle ærede Medlemmer ser rødt, blot de hører dette Ord „Talerstol“, og jeg fortryder næsten, at vi i Udvalget — det var for Resten mig, der gav Anledning dertil — fik dette Ord sat ind. Jeg synes imidlertid, at det var naturligt at bruge det, da det er et gængs Udtryk; men maaske havde Forslaget ikke mødt Modstand eller dog ikke en saa stærk Modstand her i Tinget, hvis vi blot havde benyttet Ordet „Talerplads“.

Hvad angaar den Modstand, der kom fra det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen), var den som nævnt ikke ubetinget. Det ærede Medlem sagde, at det altid var muligt for et Medlem at tale saaledes, at han kunde høres, og det samme blev for Resten ogsaa udtalt af det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik). Det er dog ingenlunde altid givet, men begge de ærede Medlemmer kan sagtens sige dette, fordi de er placerede saaledes, at de ikke har nogen af Forsamlingen i Ryggen, saa at de kan tale ud over Forsamlingen, og fordi begge de ærede Medlemmer har en kraftig og gennemtrængende Stemme, som let kan høres. Men for andre Medlemmer, der ikke er saa gunstigt stillede, er Forholdet helt anderledes. Det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (Slengerik) nævnedes, at Lydforholdene her i Salen slet ikke var saa ugunstige. Helt gunstige er de nu ikke, men det er jo, som nævnt af en tidligere æret Taler, ikke det alene, det kommer an paa. Det er i høj Grad Placeringen af Medlemmerne og af Talerne, som det kommer an paa.

Jeg tror ikke, at jeg efter den Diskussion, der har fundet Sted, behøver at sige noget yderligere, og idet jeg henholder mig til mine Udtalelser, skal jeg anbefale, at man vedtager den foreslaaede Ordning, der er god og praktisk.

Alfred Christensen: Maa det være mig tilladt endnu i Dag fra min Plads at sige et Par Ord angaaende denne Sag. Den ærede Ordfører (Eiffersøe) fremkom med en historisk Fremstilling angaaende Talerpladsen i Folketinget. Men der var en Ting, der blev sprunget over, en Ting, der har spillet den største Rolle alle de andre Gange, vi, saa længe jeg kan huske, har behandlet dette Spørgsmaal, i hvert Fald i Partimøderne. Saa længe jeg har været Rigsdagsmand — det er vel ca. 17 Aar —, er dette Spørgsmaal om Talerplads og Talerstol dukket sporadisk op i Venstre-